

РЕШЕНИЕ

№ 966

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 14.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3651** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл.145–178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с Решение № 4507 от 27.03.2019 г., постановено по адм.дело № 9211/2018 г. по описа на ВАС, с което е отменено Решение № 3754/05.06.2018 г. по адм. дело № 8063/2017 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане жалбата на Б. Б. Б., ЕГН: [ЕГН], държавен служител в Държавна агенция "Технически операции", подадена чрез адв.Б. със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № РД30-3443/19.06.2017 г., издадена от Председателя на Държавна агенция "Технически операции", с която на основание чл.194, ал.2, т.2 във вр.с чл.194, ал.1, чл.197, ал.1, т.1 и чл.198, ал.1 във вр.с чл.198, ал.2 от ЗМВР и във връзка с чл.19г, ал.1, т.1, т.7 и ал.2, чл.19е, ал.1, т.1 и ал.2 от Закона за специалните разузнавателни средства (ЗРС), на служителя е наложено дисциплинарно наказание "мъмрене" за срок от 1 месец.

Жалбоподателят излага подробни оплаквания за незаконосъобразност на обжалваната заповед предвид нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Председателят на Държавна агенция "Технически операции", чрез юк.К. и юк.С., моли Съда да потвърди оспорената заповед като правилна и законосъобразна, като отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият Б. Б. Б. е ВПД агент IV степен в отдел 02 към Териториална дирекция "Технически операции" (ТДТО)-П. при ДАТО, което обстоятелство не е спорно между страните.

От административната преписка се установява, че съгласно Заповед № РД30-2159/20.04.2017 г. на Председателя на ДАТО (л.41) за 22.04.2017 г. и 23.04.2017 г., жалбоподателят е бил на разположение, за което е бил своевременно информиран на 21.04.2017 г. от Началник на Отдел 02 към ТДТО-П. – Т. Т.. На 22.04.2017 г. в 10:07 ч, Т. Т. - Началник на Отдел 02 към ТДТО-П., е провел телефонен разговор с В. П. – служител на ТДТО-Р., относно възникнала необходимост от съвместна работа по прилагане на специални разузнавателни средства. В 10:10 часа, Т. Т. - Началник на Отдел 02 към ТДТО-П. е разпоредил на ръководещия екипа И. Ц. Ц. – агент I степен в отдел 02 към ТДТО-П., да се обади на служителите на разположение, съгласно горепосочената заповед, за явяване на работа. В хронологичен ред, служителят Ц. се е обадил на Р. Н. – агент IV степен в отдел 02 към ТДТО-П., с указания да позвъни на Б. Б., за да се явят в сградата на отдела. В 10:16 часа, жалбоподателя Б. е провел телефонен разговор с И. Ц., в който заявил, че ще закъснее с около час и половина.

На 22.04.2017 г. в 10:50 часа, след проведен инструктаж, служителите, напуснали сградата за изпълнение на служебната задача. Жалбоподателят Б. се е явил в сградата на Отдел 02 към ТДТО-П. около 12:30 ч, като не е взел участие в изпълнение на служебната задача, тъй като екипът вече бил заминал извън територията на [населено място]. В резултат на ненавременното му явяване се е наложило да бъде ангажиран друг служител от отдела, който да го замести, а това довело до възникване на затруднение при изпълнението на служебната задача по прилагане на специални разузнавателни средства, поставена пред отдела. Тези обстоятелства са отразени в Доклад с изх. № 31-6816/15.05.2017 г., изготвен от Т. Т. – Началник на отдел 02 към ТДТО-П. (л.48).

Във връзка със съставения доклад от Т. Т. – Началник на отдел 02 към ТДТО-П., председателят на ДАТО е назначил със Заповед рег. № РД30-2456/04.05.2017 г. за извършване на проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, за основателността на изнесените в доклада данни за извършено нарушение (л.46). Дисциплинарното нарушение е установено от комисия, назначена с издадената Заповед № РД30-2456/04.05.2017 г. на Председателя на ДАТО за извършване на проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, въз основа на събраните в хода на същата писмени доказателства: доклад изх.№ 31-Пл-324/24.04.2017 г. от В. В. - Директор на ТДТО - П. и приложено към него от 22.04.2017 г. обяснение от Б. Б. Б. (л.43); доклад изх.№ 31-6816/15.05.2017 г. от Т. Т. — началник на отдел 02 към ТДТО – П. (л.48); сведение изх.№ 31- 6817/15.05.2017 г. (л.50); сведение изх.№ 31-6818/15.05.2017 г. (л.51); сведение изх.№ 31-6819/15.05.2017 г. (л.52); обяснение изх.№ 31-6820/15.05.2017 г. от Б. Б. (л.53). Резултатите от извършената проверка са отразени в Справка с изх. № 31-7563/29.05.2017 г., адресирана до председателя на агенцията (л.54). С оглед упражняване правото на защита, на жалбоподателя е предоставена възможност да се запознае със съдържанието на цитираната справка. Видно от материалите по делото, Б. Б. собственооръчно е посочил дата на запознаване с нея на 06.06.2017 г. в 15:10 часа, като се е подписал и е изписал трите си имена.

Оспорената заповед е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис на 28.06.2017 г.

в 11:25 ч (л.63).

В хода на съдебното производство ответникът представи писмен отговор вх.№ 28533/09.10.2017 г. на АССГ; и следните доказателства: с молба от 28.09.2017 г.(л.79): Заповед № КВ-413/23.10.2013 г. на Министър-председател на МС; длъжностна характеристика № РД-31-9021/20.10.2014 г. за длъжността "агент IV степен в отдел "Проследяване", ТДТО – П. при ДАТО" и Кадрова справка за Б. Б. Б. № 31-12822/2/28.09.2017 г., издадена от ДАТО.

В производството по адм.дело № 8063/2017 г. по описа на АССГ е изслушан свидетелят Р. А. Н., колега на жалбоподателя. Свидетелката е споделила, че познава жалбоподателя Б. от постъпването ѝ на служба през 2012 г., като през 2017 г. двамата били преназначени в [населено място]. Заявява, че през м.април миналата година тя била предупредена, че ще бъде дежурна в събота и неделя, а това означавало, че не може да се прибере в С. при близките си и следвало да остане в [населено място]. Допълва, че останала, тъй като имали работа, защото били извикани. Впоследствие се оказало, че и Б. също е бил на разположение. Заявява категорично, че заповед, в която да е разпоредено, че е на разположение, не ѝ е била връчена срещу подпис, а е била устно уведомена. Заявява, че като служител на ДАТО не е запозната с нормативната уредба, определяща кога следва да се яви на работа, когато е на разположение. Знае от колеги с повече стаж в съответната структура, че след получаване на обаждане за всеки служител възниква задължение да се яви на работа в рамките на два часа. Запозната е, че жалбоподателят не е бил на разположение, тъй като пътували заедно, и в този случай тя преценила, че е излишно да се прибира до С., тъй като няма с кого да пътува. Заявява още, че при възникнал случай, по който се работи, се е налагало и дежурният да излиза на работа. Допълва, че не се е обадила на жалбоподателя да се яви на работа на 22.04.2017 г., тя е получила обаждане от нейния началник на бригада, тъй като с Б. са в различни бригади. В същия ден били на работа, като Н. получила много нареждания. Ръководителят на групата не ѝ е наредил изрично да се обади на Б., освен това като колеги, тя не разполага с правото да му се обажда. Заявява, че устно ѝ е било заявено, че събота и неделя следва да е на разположение, респективно, че не може да се завърне в С.. В такива случаи по спомен допълва, че някой влизал в стаята и посочвал кои служители следва да са на разположение. Първоначално и направило впечатление, че жалбоподателят не е споменат да бъде на разположение. Изтъква, че едната бригада е дежурна и е на разположение, а другата не е. Жалбоподателят не е взел участие в служебната задача на 22.04.2017 г., но тя е разбрала, че на същата дата той е дошъл на работа.

Съдът кредитира свидетелските показания, като намира същите за логични, последователни и непротиворечащи на писмените доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 28.06.2017 г., а жалбата е депозирана на 10.07.2017 г., в рамките на 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.211 ЗМВР.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл.204, т.3 ЗМВР – Председателят на Държавна агенция "Технически операции", което обстоятелство е

доказано с представена по делото Заповед № КВ-413 от 23.10.2013 г., издадена от Министър-председателя на Република България, с която Ц. П. К. е назначен като Председател на ДАТО (л.81). Съгласно разпоредбата на чл.19в, ал.1 ЗСРС, ДАТО се ръководи от председател, който в съответствие с разпоредбата на чл.19е, ал.4 във вр.с чл.6, ал.2 от Устройствения правилник на ДАТО е орган по назначаване на държавните служители в агенцията. Жалбоподателят към датата на издаване на процесната заповед е имал статут на служител по чл.19е, ал.1, т.1 ЗСРС, а именно държавен служител, пряко осъществяващ дейности по прилагане на СРС, за който са приложими разпоредбите, относими към държавната служба в ЗМВР (чл.19е, ал. 2 ЗСРС).

При издаване на административния акт е спазена предвидената от закона форма съгласно чл.59, ал.2 АПК. Спазено е изискването по чл.59, ал.2, т.8 АПК административният акт да съдържа дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. Оспорената заповед е издадена в съответствие на разпоредбата на чл.210 ЗМВР и съдържа изискуемите по закон реквизити. В нея е посочено нормативното основание за издаването ѝ, в разпоредителната част са налице разпореждания на Председателя на ДАТО, задължителни за изпълнение. Посочени са: наименованието на органа, издал акта; извършителят на дисциплинарното нарушение; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и доказателствата, въз основа на които е установено. Оспорената заповед е мотивирана, описаните в същата факти и обстоятелства са подробно индивидуализирани и съответстват на извършеното от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР.

Спазени са сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР. С оглед представените по делото доказателства следва да се приеме, че дисциплинарното нарушение, за което е наложено дисциплинарното наказание, е открито по смисъла на чл.196, ал.1 ЗМВР на датата, на която е поставена резолюция върху изготвения доклад изх.№ 31-Пл-324/24.04.2017 г. за извършване на проверка и предложения по случая (л.43), респективно от 30.05.2017 г. - датата на полагане на резолюция върху справка изх.№ 31-7563/29.05.2017 г., с отправено до Председателя на ДАТО предложение на Б. Б. Б. да бъде наложено дисциплинарно наказание "мъмрене" за срок от един месец на основание чл.198, ал.1 и ал.2 ЗМВР (л.54).От тази дата започва да тече предвиденият е чл.195, ал.1 ЗМВР двумесечен срок за налагане на дисциплинарно наказание, изтичащ на 30.07.2017 г. Обжалваната заповед е издадена на 19.06.2017 г., в предвидения в закона срок.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с нормата на чл.206, ал.2 ЗМВР, като при налагане на дисциплинарното наказание са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, респективно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, както и дадените обяснения от страна на жалбоподател (л.45 и л.53).

Не са налице твърдяните в жалбата нарушения на административно-производствените правила. Процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е спазена, а на оспорваните не са нарушени. От административната преписка се установява, че дисциплинарното нарушение е установено от комисия, назначена със Заповед рег.№ РД30-2456/04.05.2017 г., издадена от Председателя на ДАТО (л.46) за извършване на проверка по реда на чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с Докладна-записка с вх. №

32-3872/26.04.2017 г. на Директора на ТДТО-П., с приложено към нея писмено обяснение на жалбоподателя (л.43). Във връзка с възложената проверка от назначената комисия е изготвена Справка изх.№ 31-7563/29.05.2017 г., представена на дисциплинарно-наказващия орган на 30.05.2017 г. (л.54). Спазени са изискванията на чл.207, ал.8 ЗМВР, като служителът е запознат със справката с резултатите от проверката и му е предоставена възможност да представи възражение, видно от положения върху същата лично от него подпис (л.59).

Б. Б. е представил писмени обяснения изх.№ 31-6820/15.05.2017 г., които са приети и обсъдени от дисциплинарно-наказващия орган, видно от поставената върху същия резолюция от 30.05.2017 г. Следователно административният орган е изпълнил изискванията, уредени в нормата на чл.206, ал.1 ЗМВР.

Дисциплинарното производство се образува при наличие на повод и данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от държавен служител на МВР. На основание чл.208 ЗМВР в случая не е необходимо издаването на изрична заповед за образуване на дисциплинарно производство. Издаването на такава заповед се изисква от ЗМВР само за определен кръг от нарушения, сред които процесното не попада. Видно от текста на чл.208 ЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл.198-202 или чл.203, ал.1, т.1 ЗМВР, дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В конкретния случай на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във вр.с чл.19г, ал.1, т.1 и т.7 и ал.2 във вр.с чл.19е, ал.1, т.1 и ал.2 ЗСРС е издадена заповед за извършване на проверка за изясняване на постъпили данни и обстоятелства за извършено нарушение на служебната дисциплина от служител на ДАТО (л.46).

В жалбата е релевирано възражение, че упоменатата в оспорения административен акт Заповед рег.№ РД30-2159/20.04.2017 г. за времето на разположение на служители от ТДТО-П. при ДАТО за 22.04.2017 г. и 23.04.2017 г., респективно, че оспорващият не е бил уведомен за тази заповед. Съдът счита, че тези доводи на жалбоподателя са в противоречие с изложеното от него в писмените обяснения от 22.04.2017 г. (л.45) и от 15.05.2017 г. (л.53). Видно е от същите, че Б. Б. ясно и недвусмислено е знаел, че има вероятност да бъде на работа на 22.04.2017 г., като в обясненията пред дисциплинарно-наказващия орган заявява, че на 21.04.2017 г., е бил уведомен от началника си, че следващите два дни (22.04.2017 г. и 23.04.2017 г., събота и неделя) следва да бъде на разположение и при необходимост да се яви на работа. По твърденията на жалбоподателя за предприето спешно пътуване до С. във връзка със здравословното състояние на дъщеря му, не са представени нито в хода на дисциплинарното производство, нито в хода на съдебното производство писмени доказателства като болничен лист или други медицински документи, доказващи изложените от него твърдения.

Жалбоподателят не отрича уведомяването му да се яви на работа на 22.04.2017 г. и 23.04.2017 г., нито пък е възразил, че не му е ясно в какво се състоят конкретните му задължения. Фактът на устното уведомяване за издадената Заповед рег.№ РД30-2159/20.04.2017 г., издадена от Председател на ДАТО, се установява безспорно и от събраните в хода на съдебното производство по адм.дело № 8063/2017 г. по описа на АССГ, свидетелски показания на колега на жалбоподателя – Р. Н., с която са били в различни бригади.

Ответният административен орган уточнява, че жалбоподателят е работил при режим на ненормирано работно време предвид характера на осъществяваната от него

дейност. По делото в тази връзка е представена Кадрова справка № 31-12822/2/28.09.2017 г., от която се установява, че жалбоподателят има около двадесет годишен професионален опит в служби за сигурност, което води до извода, че същият е наясно със значението на израза "на разположение".

При издаване на заповедта не е нарушен и материалният закон. На първо място Съдът намира, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение съзнателно. От представените от него писмени обяснения се установява, че същият е бил редовно уведомен за издадената заповед, респективно, че на дати 22.04.2017 г. и 23.04.2017 г. Противно на наведените в жалбата твърдения, от представената по делото административна преписка, се установява, че поради неявяването на жалбоподателя на време, на негово място е изпратен друг служител, негов колега.

На второ място, извършеното нарушение попада в хипотезата на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР, като представлява неизпълнение на служебни задължения. Същите са описани подробно в раздел V. "Основни задължения" в представената по делото длъжностна характеристика на жалбоподателя с изх. № РД31-9021/20.10.2014 г. - "изпълнява стриктно и в срок разпореденията на ръководството на ТДТО, съобразно изискванията на законовата, подзаконовата нормативна уредба и вътрешно ведомствените актове, касаещи преките му задължения по прилагане на СРС, изготвяне на ВДС и протоколи, отразяващи тяхното изготвяне"(л.24). От длъжностната характеристика се установява, че жалбоподателят се е запознал с нея на 033.04.2017 г., като собственоръчно е записал трите си имена и е положил своя подпис. Изложеното възражение е неоснователно.

На последно място, предвид установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира, че издадената заповед съответства на целта на закона. Със същата на жалбоподателя е наложено най-ниското по степен дисциплинарно наказание "мъмрене", което съгласно чл.198, ал.1 ЗМВР се налага за маловажни дисциплинарни наказания. В процесния случай ответникът е обсъдил всички факти и обстоятелства и е приел, че в действително се касае за маловажно нарушение, тъй като отклонението от изискванията е незначително.

Въз основа на изложеното Съдът намира обжалваната заповед на Председателя на ДАТО за законосъобразна, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

С оглед изхода да спора и своевременно направената претенция на ответника за разноски, същата е основателна. Съдът на основание чл.226, ал.3 АПК следва да се произнесе и по направената претенция за разноски пред ВАС по адм.дело № 9211/2018 г. На ответния орган следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за всяка съдебна инстанция в минимален размер от по 100 лв. съобразно разпоредбата на чл.78, ал.8 ГПК във вр.с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, или общо 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл.211 от ЗМВР, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. Б., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Ю. Б. срещу Заповед № РД30-3443/19.06.2017 г., издадена от Председателя на Държавна агенция "Технически операции", с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, връзка с чл. 194, ал. 1, чл. 197, ал. 1, т. 1 и чл. 198, ал. 1, връзка с чл. 198, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, и във връзка с чл. 19г, ал. 1, т. 1, т. 7 и ал. 2, чл. 19е, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за специалните разузнавателни средства, му е наложено дисциплинарно наказание "мъмрене" за срок от 1 месец.

ОСЪЖДА Б. Б. Б., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Държавна агенция "Технически операции",

сумата в общ размер на 200 лв. (двеста лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: